Bijlage agendapunt 10 (346284)

Beantwoording vragen voorbereidende raad: verordening Wmo

d.d. 4 december 2019

Algemeen:

- Wat verandert er op hoofdlijnen in de VNG modelverordening (zie bijlage 1"was-wordt tabel bijlage 2 van VNG ledenbrief" volledigheidshalve toegevoegd naar aanleiding van uw vragen over de vergelijking tussen de VNG model verordening en de verordening van de gemeente Gennep):
    - artikel 1: nieuw: definitie algemene voorzieningen, algemeen gebruikelijke voorziening, andere voorziening en aangapaste tekst voor de definitie PGB.
    - artikel 11 (modelverordening oud) wordt artikel 12 (modelverordening nieuw): Bijdrage in de kosten van algemene voorzieningen, met uitzondering van de bij verordening aangewezen algemene voorzieningen.
    - artikel 12 (modelverordening oud) wordt artikel 11 (modelverordening nieuw): Bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen of PGB's en bij verordening aangewezen algemene voorzieningen.
- Veel van de onderbouwing in de beantwoording van de vragen is terug te vinden in "modelverordening Wmo met toelichting van de VNG" welke u bij de stukken meegeleverd heeft gekregen.
- De Model Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 (hierna: Model Verordening Wmo 2015) kent een aantal bepalingen die als 'facultatief' zijn aangemerkt (*deze zijn te herkennen aan de cursieve tekst*). Uiteraard is het hele model in zekere zin facultatief. Facultatief, zoals aangeduid in het model, betekent dat de keuze om die onderdelen in het model op te nemen een bewuste keuze van een individuele gemeente hoort te zijn. Hierbij is ervoor gezorgd dat gemeenten door het niet overnemen van deze bepalingen niet in de problemen komen met de Wet maatschappelijke ondersteuning (hierna: wet), voor zover deze wet gemeenten verplicht bepaalde zaken te regelen. Daarnaast is ervoor gezorgd dat met het niet overnemen van de facultatieve bepalingen de systematiek van de verordening niet doorbroken wordt. Gemeenten die ervoor kiezen om andere bepalingen dan de facultatieve bepalingen niet over te nemen, deze in gewijzigde vorm over te nemen of deze aan te vullen, moeten er zelf scherp op zijn dat deze keuzes zowel in lijn zijn met de wet als dat deze stroken met de systematiek van de bepalingen die de gemeente wel overneemt. Afhankelijk van de keuzes die gemaakt worden, kan het noodzakelijk zijn om artikelen of artikelleden te vernummeren. Verder is de toelichting grotendeels zo opgesteld dat gemeenten die kunnen overnemen als ze ook de bepaling waarbij deze hoort overnemen. Afhankelijk van de gemaakte keuzes zullen dus ook bepaalde onderdelen van de toelichting wel of juist niet geschikt zijn voor overname. Toelichting bij facultatieve bepalingen is eveneens als facultatief aangemerkt.
- In de modelverordening van de VNG zijn er ook wat aanscherpingen gedaan die de geest van de wet nog beter tot uitdrukking brengen en of aansluiten bij jurisprudentie van de afgelopen periode (maanden/ jaren). Het zijn in de basis geen nieuwe inzichten of uitgangspunten vanuit het landelijk beleid of de Wmo, maar worden nu nadrukkelijker opgenomen in het model van de VNG.

- De modelverordening is een juridisch document. Dat ervaren wij ook zo. Dit is geen verordening op B1 niveau geschreven. Dat is niet anders geweest de afgelopen jaren voor de Wmo. Omdat wij het model wilden volgen lag het niet voor de hand de tekst te herschrijven naar een B1 niveau. De tekst was anders moeilijk te vergelijken.

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
WMO-verordening	het college komt schriftelijk terug op:	16-12-2019	Mariska Belliot	
	- de aantallen verstrekkingen cliëntondersteuning			2018: 15 cliënten, 132 uur 2019: 15 cliënten, 107 uur (t/m mei)
	- hoe te communiceren naar de doelgroepen			Landelijk is de afspraak dat het CAK de doelgroep op de hoogte brengt van de algemene wijzigingen. Dat is tussen 19 en 30 november gebeurd. Landelijk is ook de afspraak dat de gemeenten de doelgroep aanvullend informeren over hun keuzes wanneer die afwijken van het bestaande gemeentelijke beleid. In deze verordening is bestaand beleid gehandhaafd, dus deze verordening heeft in de praktijk geen gevolgen voor de doelgroep. Wij communiceren pas wanneer wij bestaand beleid aanpassen en dat is nu niet het geval.
	- de afhandelingstermijnen in de praktijk			Voor de gemeente Gennep zijn de afhandelingstermijnen: - Standaard vraag: o Melding: na melding wordt binnen 2 weken een afspraak gepland voor een keukentafelgesprek of een telefonische gesprek. o Onderzoek en beschikking: binnen 6 weken, nadat de aanvraag/ ondertekende zorgplan wordt het onderzoek gedaan en wordt de beschikking afgegeven. In de praktijk duurt dit hele proces gemiddeld genomen 3 weken. - Spoed (H2, art 3 lid 3 nieuwe verordening): Wanneer er sprake is van spoed wordt binnen 2 werkdagen de melding opgepakt en start de hulp zo snel mogelijk. We zijn hierin afhankelijk van

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
				wanneer de zorgaanbieder kan starten. De hulp wordt in eerste instantie voor 3 maanden ingezet en binnen die termijn wordt het onderzoek gedaan om tot het definitieve leefzorgplan/ beschikking te komen. - Voorrang: Soms is er geen sprake van spoed, maar is het van belang een cliënt om de vraag met voorrang te behandelen. Dan wordt binnen 5 werkdagen de melding opgepakt en start de hulp zo snel mogelijk. We zijn hierin afhankelijk van wanneer de zorgaanbieder kan starten. Ook hier wordt zo snel mogelijk het leefzorgplan/ beschikking geschreven en ondertekent.
	- hoe te bepalen of een vervoersvoorziening wordt onthouden aan iemand			Zie hiervoor: - **Artikel 10. Criteria voor een maatwerkvoorziening in natura en PGB, lid 9:**Een cliënt kan voor een voorziening voor vervoer in natura of in de vorm van een persoonsgebonden budget in aanmerking komen wanneer beperkingen, chronische psychische problemen of psychosociale problemen het gebruik van een collectief systeem onmogelijk maken, dan wel een collectief systeem niet aanwezig is. - **Artikel 13. Ondersteuning bij vervoer van de nadere regels:** 1. Wanneer een cliënt niet in staat is om gebruik te maken van het openbaar vervoer, kan een maatwerkvoorziening verstrekt worden in de vorm van een Regiotaxipas. Hiermee kan tegen een gereduceerd tarief gereisd worden. 2. Er moet worden voldaan aan de volgende voorwaarden: a. Er is sprake van noodzakelijk vervoer ten behoeve van aanvaardbare maatschappelijke participatie in de directe woon- en leefomgeving in het kader van het leven van alledag; b. De persoon kan niet met een algemeen gebruikelijk vervoershulpmiddel de hulpvraag oplossen;

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
				c. Er is geen persoon in het sociaal netwerk die de vraag om aangepast vervoer kan oplossen; d. De cliënt kan niet met de Wensbus of de bus van de Vrienden van Norbertus vervoerd worden; e. Er is geen voorliggende voorziening, bijv. zittend ziekenvervoer op basis van de Zorgverzekeringswet (Zvw). 3. De ondersteuning bij vervoer maakt lokale verplaatsingen mogelijk. Het aantal zones dat een cliënt op jaarbasis kan reizen, bedraagt 476 op jaarbasis (omgerekend ruim 2.000 kilometer per jaar). 4. Op basis van een onderzoek naar de vervoersbehoefte van de cliënt kan dit aantal naar boven worden bijgesteld. En **Artikel 7. Vervoershulpmiddelen van de nadere regels:** Het beoogde resultaat van de verstrekking van een vervoershulpmiddel is om het voor de cliënt mogelijk te maken zich lokaal te verplaatsen buitenshuis. Wij onderscheiden onder andere de volgende vormen van vervoershulpmiddelen: a. Aangepaste fietsen; b. Scootmobielen. De voorwaarde om een vervoersmiddel te verstrekken is dat iemand: a. een permanente mobiliteitsbeperking heeft. De verstrekking van een vervoershulpmiddel geschiedt enkel wanneer de kosten van de voorziening de kosten van de algemeen gebruikelijke vervoersvoorziening te boven gaan. b. Voldoende mobiel is om zonder hulp van buitenaf op en van te kunnen van de scootmobiel. c. verkeersveilig is.

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
	- controleregeling PGB art. 24,, waarom hier afgeweken van de VNG-verordening			Art. 15 (oud) en 24 (nieuw): deze artikelen zijn afkomstig uit de modelverordening van de VNG (zie artikel 17). Omdat dit artikel ook in de door u vastgestelde verordeningen van 2017 en mei 2019 stond is het nu ook opgenomen. Bestaand beleid wordt dus gehandhaafd. Aanvullend: zie toelichting op de VNG modelverordening Net als artikel 15 betreft deze bepaling grotendeels een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een PGB, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Op grond van artikel 2.3.9 van de wet moet het college periodiek onderzoeken of er aanleiding is om een besluit tot verstrekking van een maatwerkvoorziening of toekenning van een pgb te heroverwegen. Soms bestaat er echter twijfel over de kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid van geleverde ondersteuning, het onderzoek in het kader van artikel 2.3.9 van de wet biedt dan onvoldoende houvast om hier goed naar te kijken. Daarom is artikel 17 toegevoegd. Op grond van deze bepaling moet het college in aanvulling op het onderzoek overeenkomstig artikel 2.3.9 van de wet ook periodiek, al dan niet steekproefsgewijs onderzoeken of de verstrekte maatwerkvoorzieningen in natura en pgb's worden gebruikt, respectievelijk besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze zijn verstrekt, of de besteding op een rechtmatige manier gebeurt en of de geleverde ondersteuning van goede kwaliteit is. Een onderzoek kan zowel betrekking hebben op het handelen van een cliënt of PGB-houder, als op de ondersteuningsverlening door een aanbieder. Het onderzoek kan onder meer bestaan uit: dossieronderzoek, bezoek aan de cliënt, bezoek aan de locatie waar de cliënt ondersteuning krijgt en gesprekken met de aanbieder. In de praktijk is helaas gebleken dat het voorkomt dat er misbruik wordt

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
				gemaakt van mensen met een PGB. Het betreft mensen met een zorgvraag die veelal in een kwetsbare positie of fase van hun leven zitten. Wanneer de gemeente daar signalen over ontvangt wil zij handelen ter bescherming van de inwoner. Vanuit bovengenoemde wettelijke taak van de gemeente.
	- wijzigingen door de wet GGZ niet in deze verordening mee te nemen?			Op basis van de informatie die nu beschikbaar is, is de conclusie dat met name gebruik zal worden gemaakt van voorzieningen die er in het kader van de Wmo bestaan in de uitvoering: toegang, verschillende vormen van ondersteuning (begeleiding individueel, begeleiding groep/ dagbesteding, beschermd wonen en voorzieningen voor de aanpak personen met verward gedrag: herstelhuis, meldpunt 24/7 en time-out-voorziening). Maar ook algemene voorzieningen. Belangrijk is te realiseren dat de Wvggz een eigenstandige wet is en dat ten aanzien van de uitvoering lokaal nog moet blijken of dat daar een verordening nodig is.
	- waarom er geen klachtenregeling is opgenomen zoals in de VNG-modelverordening			De Model Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 kent een aantal bepalingen die als 'facultatief' zijn aangemerkt (*deze zijn te herkennen aan de cursieve tekst*). Uiteraard is het hele model in zekere zin facultatief. Facultatief, zoals aangeduid in het model, betekent dat de keuze om die onderdelen in het model op te nemen een bewuste keuze van een individuele gemeente hoort te zijn. De tekst van artikel 21 lid 1 van de VNG modelverordening is cursief gedrukt , dus facultatief en daarmee een keuze van de gemeente om dat wel of niet op te nemen. Aangezien in de door u vastgestelde verordeningen van 2017 en 2019 dit artikel ook niet was opgenomen, hebben wij - in het kader van handhaven bestaand beleid - dat nu ook niet opgenomen. In de toelichting van de VNG op dit artikel van de VNG modelverordening staat:

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
				Artikel 21. Klachtregeling *[Eerste lid* *Het eerste regelt het gemeentelijke klachtrecht in het kader van de wet. De gemeente is al op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van bestuursorganen en personen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met een enkele bepaling worden volstaan.]* Op de website van de gemeente is een klachtenprocedure gepubliceerd: https://www.gennep.nl/inwoners-ondernemers/onderwerpen-a-z_42332/product/klacht-indienen_223.html . Inwoners die ontevreden zijn over het handelen van de gemeente, bijvoorbeeld door gedrag of optreden van een bestuurder of medewerker van de gemeente, dan kan de inwoner hierover schriftelijk een klacht indienen bij de gemeente Gennep. Ook kan de inwoner contact opnemen met de klachtbegeleider van de gemeente. Hiermee heeft de gemeente voldaan aan de verplichting ten aanzien van een klachtenregeling over het handelen van de gemeente. Voor nadere informatie over het afhandelen van de klachten en de klachtenregeling van de gemeente Gennep verwijs ik ook naar RIB inclusief bijlagen van 19 november 2019. Via genoemd document bent u in het kader van het ‘onderzoek invulling van de ombudsfunctie binnen het sociaal domein’ geïnformeerd over de aangepaste klachtenprocedures en instructie. In de klachtenprocedure en instructie zijn de aanbevelingen van de Nationale Ombudsman

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
				opgenomen. Zie RIB in Djuma 324578: In april 2017 heeft u de raad toegezegd om het klachtafhandelingsproces in het sociaal domein kritisch onder de loep te nemen om te voorkomen dat inwoners tussen wal en schip vallen. U heeft toegezegd om deel te nemen aan een vergelijkend onderzoek door de Nationale Ombudsman.
	Vragen PvdA			
	Is de indruk van de PvdA-fractie juist dat de voorgestelde definities in art. 1 een aanvulling zijn op de in de “oude” verordening gegeven 16 begripsbepalingen, mogelijk met uitzondering van ‘bijdrage in de kosten’ en ‘hulpvraag’?			Dat is juist. Volledigheidshalve wijzen wij op de was-wordt tabel voor de verordening. Daarin zijn de exacte aanpassingen/ aanvullingen opgenomen en geschrapte tekst weergeven.
	Wil de portefeuillehouder aan de PvdA-fractie uitleggen wat de volgende definitie in dit artikel betekent: “*Woningaanpassingen:* Een woningaanpassing is een bouwkundige of woontechnische ingreep in of aan een woningwel bouwkundig en woontechnisch (.verbouwing of het aanbrengen van speciale voorzieningen in de woning zonder aantasting van het gebouw (woontechnische ingreep) bijvoorbeeld keuken, baden douchen, toilet).”?			Kan het beste aan de hand van voorbeelden. Bijvoorbeeld: verbouwing of het aanbrengen van speciale voorzieningen in de woning zonder aantasting van het gebouw (woontechnische ingreep) bijvoorbeeld keuken, baden douchen, toilet.

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
	Wat is het verband van de voorgestelde nieuwe leden 1 en 2 van art. 10 met de vanwege het abonnementstarief noodzakelijke wijziging van de verordening?			Het betreft dit artikel: **Artikel 10. Criteria voor een maatwerkvoorziening in natura en PGB** 1. Het college neemt het Leefzorgplan en/ of onderzoeksformulier Vervoer als uitgangspunt voor de beoordeling van een aanvraag om een maatwerkvoorziening. 2. Als een maatwerkvoorziening noodzakelijk is, verstrekt het college de goedkoopst adequate tijdig beschikbare voorziening. Lid 1 en 2 zijn toegevoegd om duidelijk te zijn welke informatie nodig is om tot een gedegen besluit te komen. In genoemde documenten is op basis van de verordening en de nadere regels verplichte velden opgenomen die voorzien moeten worden van informatie over de ondersteuningsvraag van de inwoner. Wanneer deze documenten van de juiste informatie zijn voorzien, hoe nauwkeuriger zij de individuele situatie en de ondersteuningsvraag van de inwoner beschrijven, hoe gunstiger dat is voor de verwerkingssnelheid van de aanvraag. Ook ten aanzien van het bepalen of iemand wel of geen abonnementstarief moet betalen.
	Wil de portefeuillehouder de reikwijdte uitleggen van weigeringsgrond 3 in art. 11: “als het college van oordeel is dat een cliënt zijn behoefte aan maatschappelijke ondersteuning redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, kan het college besluiten dat de cliënt niet in aanmerking komt voor een maatwerkvoorziening met betrekking tot zelfredzaamheid of			Zie toelichting modelverordening VNG: *[Vijfde lid* *In de memorie van toelichting is bij artikel 2.3.5, derde lid, van de wet (Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 3, p. 148) opgemerkt dat de maatwerkvoorziening nadrukkelijk een hekkensluiter is:* *“Alleen wanneer iemand echt niet zelf of met hulp van zijn omgeving in staat is tot zelfredzaamheid of participatie en ook een algemene voorziening geen uitkomst biedt, is er een rol voor het college. Dat is niet het geval wanneer het gaat om diensten, hulpmiddelen, woningaanpassingen of andere maatregelen die naar hun aard gebruikelijk zijn (fiets, schoonmaakmiddelen, wandelstok, eenvoudige rollator).*

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
	participatie.”? Is dit een gevolg van de invoering van het abonnementstarief?			*Wanneer iemand beschikt over algemeen gebruikelijke zaken, maar deze in verband met zijn beperking of problemen niet meer afdoende zijn, kan aanleiding bestaan om een voorziening te treffen. Dat is ook niet het geval als de aanvrager zijn behoefte aan maatschappelijke ondersteuning redelijkerwijs van te voren had kunnen voorzien en met zijn beslissing had kunnen voorkomen, bijvoorbeeld: indien iemand is aangewezen op een rolstoel en een huis koopt waarin veel dure aanpassingen moeten worden aangebracht, had het in de rede gelegen dat de aanvrager in een al aangepast huis zou zijn gaan wonen.”* *2 Zie de uitspraken van de CRvB van 12 februari 2018 (ECLI:NL:CRV:2019:395 en 396).* *Deze passage in het bijzonder – maar gelezen in samenhang met de verdere parlementaire geschiedenis – biedt een onderbouwing om het begrip ‘voorzienbaarheid’ in individuele gevallen een rol te laten spelen bij de afwijzing van een maatwerkvoorziening. Zoveel volgt ook uit de passages in de parlementaire geschiedenis waaruit blijkt dat de wetgever aan heeft willen sluiten bij de huidige rechtspraak op dit punt (zie in het bijzonder de nadere memorie van antwoord, Kamerstukken I 2013-14, 33841, nr. J, p. 18). Hieruit volgt verder dat met artikel 8, derde lid, nadrukkelijk geen (verkapte) inkomenstoets is – of kan worden – beoogd. Ook op grond van de wettekst en blijkens de parlementaire geschiedenis is hiervoor namelijk uitdrukkelijk geen ruimte gelaten (zie verder de nota naar aanleiding van het verslag, Kamerstukken II 2013-14, 33 841, nr. 34, p. 24).* *Gelet op artikel 2.1.3, eerste lid en tweede lid, aanhef en onder a, van de wet, de genoemde wetsgeschiedenis en de huidige jurisprudentie[1] is het*

[1] *Zie in dit kader ook de uitspraak van de CRvB van 22 augustus 2018, waarin de CRvB oordeelt dat de Wmo 2015, evenals de Wmo deed, ruimte biedt om van burgers te eisen dat zij bij het doen van een aanschaf of bij een verhuizing rekening houden met de al aanwezige beperkingen en de redelijkerwijs te verwachten ontwikkeling hiervan.*

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
				van belang een expliciete grondslag te hebben voor afwijzing van een maatwerkvoorziening waarbij de 'voorzienbaarheid' een rol speelt. Het vijfde lid voorziet in een dergelijke grondslag. Gelet op de noodzaak tot een individuele beoordeling is de weigeringsgrond als 'kan-bepaling' vormgegeven; het college van burgemeester en wethouders is daarmee altijd gegeven een inhoudelijke afweging te maken bij iedere individuele aanvraag.] Het is dus ingegeven door de modelverordening van de VNG, daarom opgenomen. Zie ook antwoord eerdergenoemde vraag t.a.v. art. 24 pagina 5 van deze tabel over het onthouden van een maatwerkvoorziening.
	Wat heeft de ingrijpende herziening van art. 15 (oud; nieuw: 14) te maken met de vanwege het abonnementstarief noodzakelijke wijziging van de verordening? Wat in dit artikel moet worden geregeld is naar zijn aard nogal ingewikkeld. Waarom is een tamelijk bondige formulering in de huidige verordening hier vervangen door een onnavolgbaar labyrint van bijzinnen, kwalificaties en terzijdes?			Dit artikel is opgebouwd uit tekst uit de modelverordening van de VNG en tekst uit de bestaande verordening.
	In art. 15 (oud; nieuw: 16) en 24			Art. 15 (oud) en 24 (nieuw): deze artikelen zijn afkomstig uit de

De Wmo 2015 biedt echter evenmin als de Wmo ruimte, zo stelt de CRvB verder, om van de burger te eisen dat hij preventief maatregelen treft en investeringen doet die tot doel hebben te voorkomen dat toekomstige onzekere gebeurtenissen in zijn gezondheidstoestand als gevolg van het ouder worden leiden tot een beroep op deze wet. De op deze uitleg gebaseerde overwegingen in het bestreden besluit zijn daarom ondeugdelijk (ECLI:NL:CRVB:2018:2603).

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
	(nieuw) is ingevoegd: “op basis van signalen en of periodiek”: – wat heeft deze zinsnede met de invoering van het abonnementstarief te maken? – is deze zinsnede bedoeld als een uitnodiging aan burgers om te klikken over mensen met een Wmo-voorziening of -pgb?			modelverordening van de VNG (zie artikel 17). Omdat dit artikel ook in de door u vastgestelde verordeningen van 2017 en mei 2019 stond is het nu ook opgenomen. Bestaand beleid wordt dus gehandhaafd. Aanvullend: zie toelichting op de VNG modelverordening Net als artikel 15 betreft deze bepaling grotendeels een uitwerking van de verordeningsplicht in artikel 2.1.3, vierde lid, van de wet, waarin is bepaald dat in de verordening in ieder geval regels worden gesteld voor de bestrijding van het ten onrechte ontvangen van een maatwerkvoorziening of een pgb, alsmede van misbruik of oneigenlijk gebruik van de wet. Op grond van artikel 2.3.9 van de wet moet het college periodiek onderzoeken of er aanleiding is om een besluit tot verstrekking van een maatwerkvoorziening of toekenning van een pgb te heroverwegen. Soms bestaat er echter twijfel over de kwaliteit, doelmatigheid en rechtmatigheid van geleverde ondersteuning, het onderzoek in het kader van artikel 2.3.9 van de wet biedt dan onvoldoende houvast om hier goed naar te kijken. Daarom is artikel 17 toegevoegd. Op grond van deze bepaling moet het college in aanvulling op het onderzoek overeenkomstig artikel 2.3.9 van de wet ook periodiek, al dan niet steekproefsgewijs onderzoeken of de verstrekte maatwerkvoorzieningen in natura en pgb’s worden gebruikt, respectievelijk besteed ten behoeve van het doel waarvoor ze zijn verstrekt, of de besteding op een rechtmatige manier gebeurt en of de geleverde ondersteuning van goede kwaliteit is. Een onderzoek kan zowel betrekking hebben op het handelen van een cliënt of pgb-houder, als op de ondersteuningsverlening door een aanbieder. Het onderzoek kan onder meer bestaan uit: dossieronderzoek, bezoek aan de cliënt, bezoek aan de locatie waar de cliënt ondersteuning krijgt en gesprekken met de aanbieder. In de praktijk is helaas gebleken dat het voorkomt dat er misbruik wordt gemaakt van mensen met een pgb. Het betreft mensen met een zorgvraag

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
				die veelal in een kwetsbare positie of fase van hun leven zitten. Wanneer de gemeente daar signalen over ontvangt wil zij handelen ter bescherming van de inwoner. Vanuit bovengenoemde wettelijke taak van de gemeente.
	De adviesraad Sociaal Domein heeft al gewezen op de onwenselijkheid om, in geval van bemoeizorg, een eigen bijdrage van cliënten te vragen (art. 18). Daar schaart de PvdAfractie zich graag achter. Kan de portefeuillehouder uitleggen wat de cliënten in de maatschappelijke of vrouwenopvang zich moeten voorstellen van het derde lid van dit artikel? ("De bijdrage, bedoeld in het eerste lid, onder a en b wordt bepaald door de de centrumgemeente tot het moment van doordecentralisatie van de financiën naar alle gemeenten.")			De centrumgemeenten voeren landelijk de Maatschappelijke opvang en Vrouwenopvang uit voor hun regio gemeenten. Zij zijn de toegang of organiseren de toegang voor deze voorzieningen. Voor Gennep is dit gemeente Nijmegen. De centrumgemeenten bepalen of en welke bijdrage de cliënt moet betalen. Vanaf 2022 worden de middelen voor de maatschappelijke opvang en door gedecentraliseerd naar individuele gemeenten en is het aan de individuele gemeenten om te bepalen of en welke bijdrage in de kosten voor deze voorziening betaald moet worden.
	Waarom is geen wijziging voorgesteld van art. 23 (Klachtregeling), ook al staat die los van de invoering van het abonnementstarief? De VNG-modelverordening stelt hier voor: "Artikel 21. Klachtregeling			Omdat dit artikel ook in deze vorm in de door u vastgestelde verordeningen van 2017 en mei 2019 stond is het nu ook zo opgenomen. Ook toen is afgeweken van de modelverordening van de VNG op dit punt. Bestaand beleid handhaven. Verder heeft de gemeente Gennep een klachtenregeling waar cliënten gebruik van kan maken. Informatie daarover is te vinden op de website van de gemeente (zie onderstaande tekst).

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
	1. Het college stelt een regeling vast voor afhandeling van klachten van cliënten die betrekking hebben op de wijze van afhandeling van meldingen, verzoeken en aanvragen als bedoeld in deze verordening. 2. Aanbieders stellen...” enz.” Is het ontbreken van een dergelijke klachtregeling de reden dat de portefeuillehouder en zijn ambtsvoorgangers bij herhaling aan de raad hebben bericht dat er geen klachten over de Wmo waren binnengekomen?			Zie de modelverordening en de toelichting op de modelverordening van VNG: De Model Verordening maatschappelijke ondersteuning 2015 kent een aantal bepalingen die als ‘facultatief’ zijn aangemerkt (*deze zijn te herkennen aan de cursieve tekst*). Uiteraard is het hele model in zekere zin facultatief. Facultatief, zoals aangeduid in het model, betekent dat de keuze om die onderdelen in het model op te nemen een bewuste keuze van een individuele gemeente hoort te zijn. De tekst van artikel 21 lid 1 van de VNG modelverordening is cursief gedrukt , dus facultatief en daarmee een keuze van de gemeente om dat wel of niet op te nemen. Aangezien in de door u vastgestelde verordeningen van 2017 en 2019 dit artikel ook niet was opgenomen, hebben wij - in het kader van handhaven bestaand beleid - dat nu ook niet opgenomen. In de toelichting van de VNG op dit artikel van de VNG modelverordening staat: *Artikel 21. Klachtregeling* *[Eerste lid* *Het eerste regelt het gemeentelijke klachtrecht in het kader van de wet. De gemeente is al op grond van de Awb in het algemeen verplicht tot een behoorlijke behandeling van mondelinge en schriftelijke klachten over gedragingen van bestuursorganen en personen die onder haar verantwoordelijkheid werkzaam zijn. Gelet op het van toepassing zijnde hoofdstuk 9 van de Awb, waarin een uitvoerige regeling omtrent klachtbehandeling is gegeven, en ook het recht is neergelegd om na de afhandeling van de klacht de bevoegde ombudsman te verzoeken een*

Titel	Toelichting	iBabs (einddatum)	contactpersoon	Antwoord
				onderzoek in te stellen, kan in deze verordening met een enkele bepaling worden volstaan.] Op de website van de gemeente is een klachtenprocedure gepubliceerd: https://www.gennep.nl/inwoners-ondernemers/onderwerpen-a-z_42332/product/klacht-indienen_223.html . Inwoners die ontevreden zijn over het handelen van de gemeente, bijvoorbeeld door gedrag of optreden van een bestuurder of medewerker van de gemeente, dan kan de inwoner hierover schriftelijk een klacht indienen bij de gemeente Gennep. Ook kan de inwoner contact opnemen met de klachtbegeleider van de gemeente. Hiermee heeft de gemeente voldaan aan de verplichting ten aanzien van een klachtenregeling over het handelen van de gemeente.